

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת פקודי תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת פקודי תשפ"ה – את החלק שלך אתה עושה?

זאת אומרת, יש ענין של תיאום ציפיות. ואף פעם לא עומדים בציפיות. ככה זה בכל דבר, בכל מפעל, בכל ענין – כי בני אדם הם בני אדם, וכל אחד רואה את הדברים איך שהוא רואה אותם. זה במקרה שאין שחיתות, כן? שכולם אנשים ישרים. אם יש שחיתות, ה' ירחם... אז בכלל, איפה התכנון, ואיפה הביצוע? ועל זה יש הרבה ועדות חקירה, על כל מיני אסונות, מה קרה בין מה שהיה צריך להיות, במחסן החירום למשל, למה שנמצא, לדוגמא.

אז כאן בפרשה אנחנו רואים שעם ישראל יעמדו בתקן בכל פרט ופרט. מה שה' ציוה הם עשו בדיוק. פלא פלאים. וזה לא בטבע. זו השתדלות בטבע, זה רצון בטבע, אבל זו באמת סיעתא דשמיא לא מצויה, לא מצויה בעולם הזה. וגם בכלל, למה שהם ישמעו מה שמשה אומר ויאמינו שמשה קיבל את כל זה מהשמים?

וכאן אנחנו באים לדבר על נושא כואב ולא פשוט, שהוא איך מתיחסים לבורא יתברך ואיך מתיחסים למשה רבינו. כן, "וַיִּאָמְרוּ בְּה' וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוֹ" – יפה, קל להגיד, אבל תכלית זה לא תמיד מתקיים. זה לא תמיד לצערנו מתקיים, במיוחד אם זה זמן של הסתר פנים או של נסיון, אז לא כולם עומדים בתקן וברמה של האמונה שצריכים לעמוד – למרות שמספיק שבן אדם שיש לו קצת קצת שכל והוא מסתכל על העולם – הוא אומר 'איזה פלא, "מִי בָרָא אֱלֹהִים"? מי ברא את העולם הזה, מי מנהיג אותו? איך כל העולם הגשמי, כל היקום, כל הכוכבים, איך הכל מסתדר? איך יש את הצרכים של כל יצור חי, ואיך מסופקים הצרכים שלו, האוכל וכל מה שהוא צריך? ואיך הכל ממשיך? מי מנהל, מי מנהל את המפעל? מי הקים את המפעל, מי מנהל אותו? נכון? יפה מאד. פלא פלאים, פלא פלאים. אז צריך להסתכל על זה.

אבל עד היום מעמדו של ה' יתברך לא בדרגה שהיה צריך להיות, וגם מעמדו של עם ישראל לא בדרגה שצריך, וגם מעמדו של משה ושל גדולי הדור לא איפה שצריך. שום דבר לא במצב שצריך להיות, כי אנחנו בגלות, אנחנו בחבלי

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו תורתך', פרשת פקודי תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

מה שבולט לי בפרשה זה שיש את כל הציוויים שה' ציוה את עם ישראל, את משה ואת עם ישראל, כדי להכין את המשכן, את המבנה של המשכן וגם את הכלים של המשכן ואת כל מה שיש, את כל עבודת המשכן להכין – ועל כל דבר היו שליחים שונים, הרבה מעם ישראל השתתפו, מהתרומות שנתנו ועד אלה שביצעו את כל המלאכה. ובכל שלב ושלב כתוב שעם ישראל עשו "כאשר צָוָה ה' את משה", עוד פעם ועוד פעם. תסתכלו בפרשה, על כל שלב – הענין הזה שעשו כמו שה' יתברך ציוה את משה. מה הדבר הזה? מעניין, נכון?

כל מי שעוסק בפרויקטים בעולם הזה יודע שיש הבדל גדול בין התכנון של הפרויקט לבין הביצוע שלו, במיוחד אם יש הרבה אנשים והרבה שלבים. תמיד יש בלאגן, תמיד יש דברים שלא מסתדרים, הפתעות, ענינים – במישור הטכני, במישור המהותי, אישורים, אנשים שמאכזבים, בעלי מקצוע שעושים את העבודה לא בדיוק כמו שסוכם, גם מחירים שקופצים פי שלוש. ככה זה בעולם העשייה.

יש אצילות – בריאה – יצירה – עשייה. ב'אצילות', במחשבה, בתכנון, הכל קל, הכל טוב. אבל יש פער בין האצילות לבין העשייה. עשייה, זה עולם קשה, לא פשוט, לא פשוט. העולם הזה, כתוב: 'רְבוּ רַע, מְעוּטוֹ טוֹב'. אז כדי להוציא מהכח אל הפועל כל דבר, זו טרחה גדולה.

קחו למשל מישהו שמשפץ את הבית: עד שהוא משיג את המשפץ, ועד שהוא מסכם אתו את הכל, ועד שהם רואים עין בעין את הדברים – אחר כך לא בטוח שהביצוע יהיה בהתאם למה שסוכם. ויכול להיות שהמשפץ בטוח שהוא עשה את העבודה טוב, אבל בעל הבית בכלל חשב שזה יראה אחרת.

אדם מסתלק מהעולם, הסטרא אחרא יכולה לתפוס אותו, רחמנא לצלן, ולהפיל אותו, ומי יודע למה.

הנה, אלישע בן אבויה, מגדולי חכמי ישראל בכל הדורות, 'אחר' – "ארבעה נכנסו לפרדס", הוא אחד מהם, ובכל זאת נפל. יש לזה הסברים למה ואיך, אבל בכל אופן. שלמה המלך, החכם מכל אדם, ידיד ה', הוא הקים את בית המקדש, אין כמו שלמה המלך, הסיהרא – הלבנה היתה במילואה, זאת אומרת השכינה היתה בתיקונה בדור שלו, פלא פלאים, יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה – ובכל זאת, ברגע שהוא עבר על דברי תורה, הרבה לו נשים וכן הלאה, למרות שזה היה לשם שמים, ועוד לעילא ולעילא לשם שמים הוא עשה, הוא הסתבך. ולכן אל תאמין בעצמך.

אנחנו רואים שכאן בפרשה עם ישראל כאיש אחד בלב אחד. כמה חשובה האחדות בעם ישראל, האהבה בין איש לרעהו – וההיררכיה הנכונה, שהם שמעו בקול משה, משה רבינו, גדול הנביאים. יש ענין שבדקים את הנביא אם הוא נביא אמת או נביא שקר. ברגע שהוא מוחזק לנביא אמת – גמרנו, חייבים לפי ההלכה לשמוע בקולו, ומה שהוא אומר לעשות או לא לעשות צריך להשמע לו.

אז עם ישראל שמע, ברוך ה' ישתבח שמו, שמענו בקול משה רבינו בפרשה הזו, ועשינו "ככל אשר צִוָּה ה' את משה". וזה אפשר, התיקון הזה, זה תיקון, המצב הזה המתוקן שיש את הבורא יתברך שמצוה את משה רבינו, ואת עם ישראל ששומע בקולו של משה רבינו, ומשה רבינו שמצוה אותם כל אחד מה שהוא צריך לעשות – וכולם הולכים ועושים על הצד הטוב ביותר, המדויק, מביאים את הכל, ויש את כל מה שצריך כדי להקים את המשכן – כך שבסוף הפרשה משה רבינו מקים את המשכן, ושורה שכינה.

יש על זה גם מדרשים, מה היה, ואם זה היה מיד או לא. בכל אופן, שרתה שכינה. על ידי זה כולם ראו, כולם שמחו, ה' יתברך התגלה על ידי השראת שכינתו, שזה קצה התגלותו. פלא פלאים. שמחה גדולה ועצומה. "סוף מעשה במחשבה תִּחְלָה". עמדנו במשימה.

אם חלילה לא היתה שורה השכינה – היו צריכים לבדוק למה. כשיש תקלה בעם ישראל בודקים למה. יהושע בן נון כשיצא למלחמה והם נהרגו, כן, כשלשים וששה צדיקים, אז הוא שאל למה, רצה לדעת למה. ה' אמר לו 'תבדוק אתה ותראה למה'. הוא בדק, והוא מצא את עכן שלקח מהחרם, גנב. וזה פגע בעם ישראל.

זאת אומרת שאין שום דבר בעולם שקורה סתם. גם היום אין שום דבר שקורה סתם, אף פעם לא. רק מה? כשיש גילוי פנים אפשר לבדוק. כשיש הסתר פנים אין נביא, אין לנו אורים ותומים, אז כל אחד משער, בודק, מנסה מה שהוא יכול, ו"האמת נעדרת" עֲדָרִים עֲדָרִים, ה' יעזור – שזה לא המצב התקין בכלל. המצב התקין – "כאיש אחד

משיח אבל עדיין לא בא המשיח, ואנחנו עדיין בתוך הטבע, עמוק בתוך החושך – אז יש עדיין בחירה לאנשים, אפשר לבחור אם מאמינים בה', אם מאמינים בתורה, או לא מאמינים בתורה, אם מוכנים לקיים, מוכנים לעשות, או לא מוכנים. "מִי לֵה' אֱלֹהִים", ומי ליצר – ליצר, ה' ירחם.

המצב הזה, זה כדי לאפשר בחירה. זה גם נובע מעוונותינו, כן? שהגענו למצב של הסתר פנים, והסתר כפול, שבו אפילו לא יודעים שיש הסתר פנים. זה בגלל עוונותינו, גם בדור שלנו וגם מהדורות הקודמים, "דור הַלֵּךְ ודור בא" – 'הדור שהולך הוא הדור שבא', כולנו מתגלגלים גלגולי נשמות וזה מה שקורה.

ולכן המעמד הרם של ה' יתברך בתור בורא, מנהל, זן ומפרנס וכל מעלותיו האיסופיות, לא התקבע עדיין בלב של כל אחד, אפילו היום, וגם במדבר היה ככה. לכן הערב רב היה יכול לבוא, והיצר הרע היה יכול לבוא, השט"ן, ולהחטיא את ישראל בעגל, במרגלים, בכל החטאים שהיו – שאם באמת זה היה חזק, האמונה והידיעה, לא רק האמונה, הידיעה היתה חזקה שה' קיים וה' מנהל את העולם, וזה לא חלילה עוד איזה אליל כמו שיש במצרים כל מיני אלילים, אלה לא כחות הטבע, ואלה לא השמש

והירח, אלא יש בורא עולם מעל כל אלה יתברך שמו, והוא מנהל את הכל יתברך שמו, ואם היתה לנו השגה בהנהגה שלו כמו שיש היום אחרי שקיבלנו את התורה – אולי המצב היה אחר.

אבל שם במדבר, זו היתה התחלה של הקשר הרצוף היום-יומי החזק. שם נהיינו לעם, כן, נהיינו לעם במצרים, אבל אחרי שיצאנו ממצרים, יש לנו את כל המסע המופלא הזה של ארבעים שנה במדבר, שה' יתברך עושה לנו מה שנקרא היום 'טירונות', ומנסה אותנו, ומקפיץ אותנו ממקום

למקום, לראות אם אנחנו נשמע בקולו או לא. ויש את המסיתים שם, של הערב רב, והיצר הרע של כל אחד והיצר הכללי – שמנסים כל הזמן להמריד נגד ה', נגד משה.

הנה, אפילו קרח, שלא היה איזה ילד קטן, הוא לא היה איש פשוט בכלל, הוא חָלַק, חלק על אהרן, חלק על משה, חלק על ה'. הוא חשב שיש פה פוליטיקה, טבע, כל אחד קובע משרות למקורבים שלו – דבר כזה שאולי מתאים לזמנים אחרים, לא לזמן הזה שהיה בו גילוי פנים, ובכל זאת היה קרח, ודתן ואבירם, והיה מיכה ופסל מיכה, כל אלה, והמקושש. ה' ירחם.

ברגע שיש רע בעולם, וה' בורא את הרע כדי לנסות את הבריות – כולנו בסכנה לטעות ולהטעות, רחמנא לצלן. לכן כתוב "אל תאמן בעצמך עד יום מותך". אל תאמן בעצמך שאתה מושלם, שמובטח לך משהו, שתהיה בסדר, שתצליח, ושתהיה צדיק ותמיד תלך בדרך הנכונה ואף פעם לא תטעה – לא, זה לא מובטח. עד הרגע האחרון כשבן

**אנחנו רואים שעם ישראל
'עמדו בתקן' בכל פרט
ופרט. מה שה' ציוה הם
עשו בדיוק. פלא פלאים.
וזה לא בטבע. זו השתדלות
בטבע, זה רצון בטבע, אבל
זו באמת סיעתא דשמיא לא
מצויה בעולם הזה.**

בלב אחד", לתת כח לפמליה של מעלה, לעשות לשם שמים בשמחה, למען שמו באהבה, שתשרה שכונתו, איזה יופי.

אז ברוך ה', השלב הזה בפרשה הסתיים בהצלחה, הצלחה של עם ישראל, בגשמיות וברוחניות – אתם רואים שהיה פה שילוב: המשכן הוא מקום של השראת השכינה, שזה הדבר הכי רוחני שיש, אבל הוא עשוי, המקום עצמו והכלים עצמם, הוא עשוי מחומר גשמי.

גם האדם: יש לו נשמה, חלק אֶלֹוֹק ממעל, אבל הוא עצמו בשר ודם. והנרנח"י שלו שורה בתוכו, שזה חלק רוחני. כשהחלק הרוחני מסתלק מהאדם – הוא נפטר והולך לעולמו, והגוף מתפורר. ככה השראת השכינה בתוך המשכן. זה באמת דומה לזה, אפשר להגיד ככה.

וכשהשכינה מסתלקת בגלל עוונותינו, רחמנא לצלן, אם לא עושים תשובה בסוף – אז גם נחרב בית ראשון, בית שני. אם גם אז לא עושים תשובה, הולכים לגלות, והרבה הרבה צרות לעם ישראל ולעולם כולו.

אז כשעם ישראל מצליח, כל העולם צריך להיות בשמחה. זו ברכה לכל העולם, תיקון לכל העולם, הארה לכל העולם. מי לא שמח בזה? עמלק לא שמח בזה. בלעם לא היה שמח בזה. הרשעים הגדולים, שונאי ישראל הגדולים לא שמחים. וזה זמני. בגאולה השלמה יגמר הרע, ישאר רק הטוב, ברוך ה', וישמח ה' במעשיו. בעזרת ה', שיהיה במהרה ברחמים.

מה אנחנו צריכים ללמוד מזה? אנחנו צריכים ללמוד מזה לבצע את המשימות שלנו על הצד הטוב ביותר – גם

בגשמיות גם ברוחניות, גם בעניני הפרט גם בעניני הכלל, גם אדם בתוך ביתו שיתנהג כראוי גם כשהוא הולך לעבודה שיעבוד כראוי, עם הבריות יתנהג כראוי, להבדיל וקודם כל עם רבונו של עולם יתנהג כראוי – ששם שמים יתחבב על ידו ויגידו 'הנה, תראה. זה למד תורה, תראה איזה צדיק הוא. אני גם רוצה להיות כמוהו'. זו המטרה. זו המטרה.

ולכן אנחנו צריכים להיות רציניים. באמת הצדיקים כל מה שהם עושים, אם מעט אם הרבה – הם עושים עם כל הלב, עושים בנאמנות, עושים בדייקנות – כמה שהם יכולים, אין שלמות, רק בורא עולם יתברך שמו הוא מושלם. בני אדם לא מושלמים, אבל צריכים להשתדל.

ההשתדלות היפה הזו שעם ישראל עשה בפרשה – פלא פלאים, פלא פלאים: שום תלונה, שום טעות, שום חטא, שום שחיתות, הכל נקי, יפה, באחדות, באהבה, כל אחד ידע את תפקידו, את מקומו, את מיקומו, שיתוף פעולה – ושרתה השכינה. פלא פלאות! פלא פלאות.

יהי רצון שנזכה שהשכינה תשרה במהרה בגאולה השלמה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך, ולהפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום למען שמו באהבה, לזיכוי הרבים.

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואין-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינום! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינום, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – זהירות: מערבולת

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ו אדר תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. אנשים חיים בתוך מערבולת. אל תתן להם להכניס אותך אל המערבולת שלהם, שחלילה לא תטבע יחד עמם!
- ב. אדם שמסתחרר במערבולת לעתים רוצה עזרה כדי להנצל ממנה – עזור לו! ובתנאי שזו אינה מלכודת שתמשוך אותך פנימה אל המערבולת שלו, כי לא כל אחד באמת רוצה להנצל ולצאת ממנה, לעתים אדם כזה בסך הכל רוצה חֶבְרָה – ולהכניס גם אותך לתוך המערבולת שלו.
- ג. בזמנים בהם אנשים עצובים – שמור על השמחה שלך, אך אל תפגין אותה בפומבי.
- ד. הזהר מאידאולוגיות. דבוק בתורת ה' ית'.
- ה. הזהר מאינטרסים המחופשים לערכים.
- ו. אם הלב שלך אינו רגוע – יש בירור שחשוב לעשותו.
- ז. אם לבך אינו רגוע, גם לבי אינו רגוע.
- ח. ישנם אנשים החיים על פי נוסחאות. זה דבר מסוכן מאד. ולעתים הם משכנעים – וזה דבר מסוכן עוד יותר.
- ט. אין אדם אחד שצודק כל הזמן. רק הקב"ה צודק תמיד. ולא תמיד אנו רואים ומבינים את הצדק האלקי, עד שיהיה גילוי פנים – ואז נבין.
- י. אל תיגרר אחר הרוב. הקשב לפנימיות לבך. והתפלל לה' ית' שיאיר לך את הדרך.
- יא. הזמנים משתנים בכל רגע. זהו ריקוד שאינו נגמר. ועליך להבין את השינויים ולהתמודד עמם ולהשתלב בהם נכון, למען שמו באהבה.
- יב. הגאולה השלמה יכולה לבוא מלמעלה בבחינת "לְמַעַנִי לְמַעַנֵי אֶעֱשֶׂה", או בתגובה להתעוררות התחתונים על ידי תשובה ותיקונים. נשתדל בתשובה ותיקונים למען שמו באהבה, אך התוצאה בידי שמים.
- יג. הכל מבעבע, רועש וגועש – חבלי משיח!
- יד. אין שלמות – אך השתדל לעבוד בשלמות למען שמו באהבה.
- טו. אל תתפלא מכלום. אנשים יכולים להתדרדר מטה מאד, ר"ל.
- טז. העולם הוא ספר מוסר פתוח ופרוש לפניך. השאלה היא האם אתה קורא אותו נכון ומגיע למסקנות הנכונות למען שמו באהבה.
- יז. אני שמח ומתרגש מכל נקודה טובה שאני פוגש בכל אדם ובכל בריה.
- יח. למד כל הזמן מכולם – מה לעשות, ומה לא לעשות!
- יט. בלי התורה הקדושה אין תיקון ואין תקוה. לכן לימוד התורה וקיומה הן הסיבות היחידות לכך שהקב"ה אינו מחזיר את העולם לתהו.
- כ. שמור על הרגש חי! שמור על השכל חד. שמור על החושים ערניים – כמו החושים של בעל חי.
- כא. כל שניה שעוברת – אינה חוזרת. במה השקעת את זמנך?
- כב. בני אדם לא יצליחו להרוס את העולם. ה' ית' לא יאפשר זאת.
- כג. החיים הם לא ביזנס! גם עבודת ה' ית' היא לא ביזנס!

לחיים! לחיים! לחיים! יש להתחדד בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה!